

мундъ поиска и доби помощь 600 войницы отъ Френския царь, и съ Мирча, влашки князь, васалъ на Унгарско, и който отъ една-двѣ години даваше данокъ на Портата, заключи новъ сюзъ, та проводи войски прѣзъ Дунава, прѣвзе пакъ слѣдъ жестока обсада Малкый-Никополь. (*) По-неже тѣзъ помощь бѣ недоволна, то на другата година дойдохъ еще 6000 Френцы, нѣколко тысецы Нѣмцы, Иоанскы Рицари отъ Родосъ и Щаерцы. Всичката сюзна войска е была на брой около 60 тысецы души събрана въ Вѣна.

Тамъ тѣ сж раздѣлихъ на двѣ части, които сж упжтихъ къмъ Българія: Унгарцытѣ прѣзъ Сърбія, която опустошихъ; а сюзницитѣ имъ прѣзъ Влашко. Но откакъ прѣвзехъ Видинъ и Оршава, двѣтѣ чети са съединихъ пакъ за да нападнѣтъ Никополь, дѣто станъ отсѣдний бой и дѣто тѣ ерѣшихъ ежщата Баязидова войска състояща отъ 200 тысецы души, размѣсена съ толклъ Турцы съ колкото Сърби, Гърцы и Бошнацы. Тука Баязидъ одържѣ блѣскава побѣда надъ сюзнитѣ войски и пороби много тысецы.

Най-много е спомогнѣла за тѣзъ побѣда помощта на сърбскыя деспотъ, който, като видѣлъ че Турцытѣ начинѣли да са оттеглижтъ, прибрзва съ своитѣ 5000 храбры и отборъ момцы; освенъ туй Стефанъ Лацковичъ съ подчиненитѣ нему Маджари и князь Мирчо съ Власитѣ си сж были оттеглили отъ боя, като издали Сигизмунда, който щѣше да погине ако са не бѣ измѣкнѣлъ изъ боя. Като са навезе въ една варка, съ началника на Иоанскытѣ Рицари, той пристигнѣ до устието на Истъръ дѣто бѣ флотата на Кръстоносцытѣ, която ги спаси презъ Цариградъ и Родосъ въ Далмація.

Послѣ рѣшителната побѣда, Баязидъ дойде на бойното поле, и като съгледа множество убиты отъ войницытѣ си,

(*) Не е толкозь ясно, но подъ името Малкый-Никополь трѣба да разбирамы Никюбъ на Русица, а не Никополь на Дунава. Има явны знакове които свидѣтелствувжтъ и днесъ че тая битва е станѣла при Никюбъ на Русица а не на Дунава.